

השאת נואמה 2015
צו"ד אורן ססלר

לתשומת לבכם :

- השגה שמתקבלת חלה כלפי כל הנבחנים שטעו בשאלה, בין אם הגישו השגה ובין אם לאו. יובהר כי נבחן שכבר קיבל נקודה בשאלה, לא מקבל נקודה נוספת במידה וההשגה מתקבלת.
- אנו נדאג להגיש את כל ההשגות במרוכז לוועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין.
- כל נבחן שמעוניין, יכול להעתיק את ההשגות ולהגישן גם באופן עצמאי באזור האישי המצוי באתר הלשכה.
- לאחר הכניסה לאזור האישי באתר יש לבחור בתפריט הימני את הלשונית "תיק מתמחה". במסך שיוצג, יש לבחור משורת הניווט שבראש העמוד את ההפניה ל"בחינות התמחות/הסמכה". ליד מועד הבחינה יופיע לחצן "הגשת השגה". יש ללחוץ עליו עם העכבר ולהיכנס לטופס האלקטרוני המיועד להגשת השגות.
- על ההשגה לנקוב במספר השאלה לפי מספר הגרסה בה נבחן מגיש ההשגה.
- עם משלוח ההשגה באמצעות לחיצה על לחצן "שלח" לא יתאפשר תיקון ההשגה שנשלחה. המערכת לא תאפשר לאותו נבחן לשלוח השגה נוספת בגין אותה שאלה.

בברכה,

אורן טסלר, עו"ד

שאלה 9 (טור 1) שאלה 12 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת - חלופה ב.

לפי תקנה 205(א) בקשת רשות להתגונן תהא נתמכת בתצהיר.

לפי הסיפא של תקנה 205(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי בית המשפט רשאי מטעמים מיוחדים שיירשמו (תנאי מצטבר ראשון) לדחות בקשת רשות להתגונן על יסוד האמור בבקשה בלבד (תנאי מצטבר שני).

יש פה תנאי נוסף שחייב להתקיים כשדוחים את הבר"ל לפי הסיפא של תקנה 205(ג) - הדחייה חייבת להיות על יסוד האמור בבקשה בלבד.

אולם, הסיטואציה בשאלה אינה יכולה להיכנס לגדרה של תקנה 205(ג), כי מרגע שבית המשפט בחר להעמיד את שירה לחקירה על תצהירה, בהיעדר התייצבותה של שירה לדין, על פי **תקנה 522** לתקנות סדר הדין האזרחי **תצהירה של שירה אינו יכול לשמש ראיה בהליך**, אלא ברשות בית המשפט.

משאין תצהיר, הבקשה היא פסולה ומשלא התבקשה מבית המשפט רשות להתיר את התצהיר בהיעדר התייצבות המצהיר, הדחייה מן הסתם אינה יכולה להיות על יסוד האמור בבקשה.

במקרה זה הדחייה יכולה להיות רק בשל העדר התייצבות המבקש לחקירה או לחילופין אי הופעת בעל הדין לדין בבקשתו (איך שתבחרו) ולא לפי תקנה 205(ג) עם טעמים מיוחדים שיירשמו, התוצאה היא ישר - דחיית בקשת רשות להתגונן בהיעדר התייצבות (כמובן ללא צורך בטעמים מיוחדים שיירשמו) ומתן פסק דין נגד המבקש.

חלופה ב' שנבחרה על ידי הועדה הבוחנת לא רק שהיא אינה נכונה, היא אינה נכונה בעליל, כי גם אם סברה בשגגה הועדה הבוחנת כי מדובר בדחייה לפי תקנה 205(ג), הרי שחלופה ב' נעדרת פירוט עובדתי האם בית המשפט דחה את הבקשה על יסוד הבקשה ובכך ולמעשה התיר את התצהיר כראיה מבלי שהתבקשה ממנו רשות לכך.

לפיכך, חלופה א' היא הייתה החלופה הנכונה יותר.

ההשגה: יש לקבל גם את חלופה א' כחלופה נכונה.

שאלה 35 (טור 1) שאלה 26 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת - חלופה ד.

קיימת הלכה מנחה של בית המשפט המחוזי ב- ת.א 32235-03-10 **ארגון המורים בבתי הספר היסודיים נ' עיתון ישראל היום**, לפיו, כל בית משפט בישראל נעדר סמכות להעניק לתובע סעד של התנצלות בגין עוולת לשון הרע.

ההשגה: בהיעדר הלכה מחייבת של בית המשפט העליון אשר יש בה לשנות ולהראות כי הלכת בית המשפט המחוזי אינה נכונה, **יש לפסול את השאלה**.

שאלה 39 (טור 1) שאלה 22 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת – חלופה ד'.

על מנת להשיב נכונה על השאלה, יש לבחון מהו סוג העניין שבעל הדין מבקש להביאו בדרך של המרצת פתיחה ומהו הסעד שאותו מבקש בעל הדין. בנוגע לשאול, נתון לנו רק שהוא "יורש של מקרקעין" אך לא ידוע לנו מהו הסעד שאותו מבקש שאול.

יתרה מזו, על פי נסיבות השאלה, ההנחה המתבקשת היא ששאול יבקש בקשה לצו קיום צוואה. בקשה כזו היא בסמכותו של הרשם לענייני ירושה ולא בסמכות בית המשפט המחוזי.

ההשגה: יש לפסול את השאלה.

שאלה 51 (טור 1) שאלה 50 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת - חלופה ג

לא כל תביעה אזרחית המוגשת למזכירות בית משפט מחוזי מהווה תביעה נגררת על פי סעיף 77 לחוק בתי המשפט, בדיוק כפי שלא כל תביעה אזרחית לפינוי שוכר קונה במזכירות בית המשפט מעמד של "תביעה לפינוי מושכר", בדיוק כפי שלא כל תביעה אזרחית למתן פסק דין הצהרתי מוגשת במזכירות בית המשפט כהמרצת פתיחה ובדיוק כפי שלא כל תביעה אזרחית הנתמכת בראייה בכתב מוגשת כתביעה בסדר דין מקוצר.

בנסיבות השאלה לא צוין ולו ברמיזה כי הוגשה תביעה נגררת לבית המשפט, כך למשל:

- א. לא צוין בגוף השאלה כי התביעה הוגשה בהתאם לתקנה 17 לתקנות סדר הדין האזרחי.
- ב. לא צוין באיזה מועד הוגשה התביעה או לכל הפחות האם התביעה הוגשה תוך 90 ימים לאחר שפסק הדין הפך חלוט.
- ג. לא צוין כי התביעה הוגשה לאותו מותב מרשיע או לכל הפחות לאותו בית משפט מחוזי שבו יושב המותב המרשיע.

לא זו בלבד שההיסטוריה מלמדת כי כאשר הועדה הבוחנת בחרה לשתוק לעניין המותב והמועדים, היא למעשה כיוונה בשאלה לתביעה אזרחית ולא לתביעה אזרחית נגררת לפלילים על פי סעיף 77 לחוק בתי המשפט:

- א. שאלה 56 נובמבר 2005.
- ב. שאלה 49 מועד מאי 2007.
- ג. שאלה 41 מועד נובמבר 2009.
- ד. שאלה 65 מועד מאי 2010.
- ה. שאלה 43 מועד נובמבר 2012.
- ו. שאלה 43 מועד מאי 2015.

מאידך כאשר כיוונה הועדה הבוחנת לתביעה נגררת **בשאלה 56 של מועד נובמבר 2006**, שהינה שאלה כמעט זהה, משום אז כלל לא שכחה הועדה הבוחנת לפרט ולציין לנבחנים את תאריך הרשעה, באיזה מועד הוגשה התביעה ולאיזה מותב זו הוגשה.

לפיכך, יש לפסול את השאלה.

שאלה 61 (טור 1) שאלה 80 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת – חלופה ד

לפי סעיף 252 לפקודת החברות בפירוקה של חברה מוגבלת בערבות שיש לה הון מניות, יהא כל חבר חב בנוסף על הסכום שקיבל עליו לשלם לחשבון נכסי החברה בפירוקה, לשלם גם את הסכום שעדיין לא נפרע בעד המניות שבידו.

בהיעדר הסכמתו, שרלי אינו חייב לשאת בהוצאות הפירוק באופן שווה אלא רק בסכום שקיבל עליו לשלם לחשבון נכסי החברה במידה והחברה תפורק זאת כאמור בסעיף 252 לפקודת החברות.

לפיכך יש לפסול את השאלה מאחר ואין תשובה אחת נכונה.

שאלה 64 (טור 1) שאלה 77 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת – חלופה ד

לפי סעיף 11ח(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי], נטילת דגימת דם מזערית לפי הוראות סימן ב' לחוק תיעשה בידי בעל מקצוע רפואי.

סעיף 11ב לחוק הוא סעיף שבתוך סימן ב' לחוק ולכן נטילת דם מזערית לצורכי מאגר תיעשה רק כפי שמורה סעיף 11ח(ב) לחוק - בידי בעל מקצוע רפואי.

השוטר לא היה מוסמך ליטול מרועי את הדגימה שלא בידי בעל מקצוע רפואי.

השוטר היה מוסמך ליטול מרועי את הדגימה רק בידי בעל מקצוע רפואי.

לפיכך, יש לפסול את השאלה מאחר ואין תשובה אחת נכונה.

שאלה 65 (טור 1) שאלה 76 (טור 2)

כבוד הועדה הבוחנת בחרה בחלופה ד כחלופה נכונה, אך כפי שיובהר להלן יש לקבל את א' גם כחלופה נכונה בשל אי הבהירות בשאלה.

תקופת ההתיישנות של עבירת חטא היא שנה אחת ובמקרה שקטין מבצע עבירת חטא, אין בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה בכדי לרפא את ההתיישנות שלה, בדומה לשאלה 75 ממועד נובמבר 2013.

מכיוון שלא צוין באיזו עבירה מדובר יש לקבל גם את חלופה א' כחלופה נכונה או לפסול את השאלה.

שאלה 77 (טור 1) שאלה 64 (טור 2)

החלופה שבחרה הועדה הבוחנת – חלופה ב.

בחלופה א מנסח השאלה לא שם פסיק לאחר המילה "ולא", זה שינה את כל הקונוטציה של המשפט לתשובה נכונה.

אם מנסח השאלה התכוון לרשום בחלופה כי התובע רשאי להגיש כתב אישום תוך חודש אחד, ולא (כלומר אם לא יוגש תוך חודש אחד) תחלוף לה תקופת ההתיישנות שנקבעה לעבירה שביצע דן, היה צריך לנקד בפסיק לאחר המילה "ולא", אבל מאחר ואין פסיק לאחר המילה "ולא" המשפט למעשה מקבל משמעות אחרת לפיה התובע רשאי להגיש כתב אישום בתוך חודש אחד, ולא תחלוף לה תקופת ההתיישנות שנקבעה לעבירה שביצע דן.

לפיכך, יש לקבל גם את חלופה א' כחלופה נכונה.